

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η Εκκλησία σώζει την καθαρότητα της συνείδησης»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βόλου χοροστάτησε απόψε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, κατά την Ακολουθία της Δ΄ Στάσης των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στα γεγονότα που συγκλόνισαν την τοπική μας κοινωνία και το Πανελλήνιο, τις τελευταίες ημέρες, που δεν χωρούν στο νου και στη λογική: «αναρωτιόμαστε, πώς είναι δυνατόν ο άνθρωπος να φθάνει σε μια τέτοια κατάσταση, πόσο έχει απαξιωθεί η ανθρώπινη ζωή, πώς χύνεται αίμα τόσο εύκολα, χωρίς την παραμικρή δικαιολογία; Πώς το αντέχει αυτό η ανθρώπινη συνείδηση;». Ο κ. Ιγνάτιος επεσήμανε ότι «η συνείδηση είναι μια έμφυτη δύναμη, που υπάρχει μέσα μας και υποδεικνύει ποιο είναι το καλό και ποιο το κακό, αυτή που επαινεί, όταν ενεργούμε το καλό και εξεγείρεται, όταν οι πράξεις μας προσβάλλουν την ίδια την ανθρώπινη ιδιότητα. Είναι η φωνή του Θεού στην ψυχή του κάθε ανθρώπου. Η συνείδηση χάνει το νόημά της, όταν ο άνθρωπος παραδίδεται στα πάθη. Γι' αυτό, εύλογα αναρωτιέται κανείς, τί αξία έχει να διασωθεί η σωματική υγεία, όταν έχει χαθεί η ισορροπία της συνειδήσεως, που αμαυρώνεται εξ αιτίας της αμαρτίας; Σήμερα, απευθυνθήκαμε στην Παναγία και την ονομάσαμε «λουτήρα» της συνειδήσεως, Αυτή που μπορεί να ξεπλύνει την συνείδηση και να την επαναφέρει σε ισορροπία. Αυτό συμβαίνει, γιατί η Παναγία είναι η Μητέρα Εκείνου που ενηθρόπησε, για να σώσει τον άνθρωπο και να

χαρίσει σε όλους καθαρή και αγία συνείδηση, τον οδοδείκτη του καλού και του αγαθού. Ο Χριστός ήλθε για να αποπλύνει τις αμαρτίες μας, είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας, αποκάλυψε την αλήθεια του Θεού, που έγινε ο ασφαλής δρόμος της συνειδήσεώς μας».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στον τρόπο με τον οποίο διασώζεται η συνείδηση και η εσωτερική μας υγεία: «είναι η ζωή της Εκκλησίας, γιατί η Εκκλησία γίνεται η μητέρα που διασώζει την καθαρότητα της συνειδήσεως. Αυτό συμβαίνει, γιατί μέσα στην Εκκλησία βιώνουμε την αίσθηση της κοινότητας, συνιστούμε το αυτό Σώμα του Χριστού. Όταν κανείς νιώθει ότι ανήκει στην Εκκλησία, όπου όλου μαζί αγωνιζόμαστε για το καλό, τότε η συνείδηση αποκτά δύναμη, ανθίσταται στο κακό και δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να γίνει αιτία πόνου και παραπικρασμού των άλλων. Το να ανήκουμε συνειδητά στην Εκκλησία είναι μεγάλη δωρεά του Θεού γιατί, όταν πέσουμε γνωρίζουμε πώς να σηκωθούμε, ξέρουμε ότι η δύναμή μας είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Ζώντας κανείς μέσα στην Εκκλησία, και βιώνοντας την ζωντανή σχέση με τον Χριστό, γίνεται άνθρωπος του Ευαγγελίου, δηλ. της χαράς και της αλήθειας. Μπορεί να λαμβάνει την χάρη των ιερών Μυστηρίων, της Μετανοίας και Εξομολογήσεως, εκεί όπου καθαρίζεται η συνείδηση και αποκτά την δύναμη να διασώζει τον άνθρωπο, γίνεται και πάλι η φωνή της αλήθειας και του καλού και βιώνει την σώζουσα αγάπη».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι «αυτό που δεν κατανοεί σήμερα η κοινωνία μας, που μάχεται για την θεραπεία του σώματος, είναι ότι η αρρώστια της ψυχής γίνεται αρρώστια της συνειδήσεως, που οδηγεί σε αποτρόπαιες καταστάσεις, γιατί χάνεται η ανθρωπιά. Να, γιατί επιμένουμε να μείνει ανοικτή η Εκκλησία μας, για να μη χάσει ο λαός μας την κοινωνία των Μυστηρίων, την χάρη των ιερών Ακολουθιών. Αλίμονο εάν, εν ονόματι της σωματικής υγείας στερηθούμε αυτά που έχει ανάγκη η ψυχή μας. Τότε χάνεται ο λουτήρας της συνειδήσεως και τα χειρότερα είναι δυνατόν να συμβούν. Πρέπει να οικοδομήσουμε και πάλι μια κοινωνία πίστεως και αλήθειας, για να ζούμε εν αγάπη σε μια κοινότητα αλληλεγγύης, στηριγμού και κατανόησης. Τούτη η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής προσφέρεται για το λουτρό της συνειδήσεως, διά του Μυστηρίου της Μετανοίας, για να διασώσουμε την ψυχική μας υγεία, αναλογιζόμενοι και τις προσωπικές μας ευθύνες για το κακό που γίνεται γύρω μας. Ας κάνουμε όλοι την αυτοκριτική μας και να ζητήσουμε το έλεος του Θεού, για να δείξει την διέξοδο στο αδιέξοδο αυτής της δύσκολης περιόδου».

